

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **ŠTUDIO – 21 plus, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 13, zastúpenej Advokátskou kanceláriou B., s.r.o., so sídlom v B., proti žalovaným **1/ Ing. P. V., 2/ P. V.**, obom bývajúcim v B., obom zastúpeným JUDr. M. P., advokátom so sídlom v B., **o zaplatenie 3 096,99 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 16 C 381/2008, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 1. decembra 2011 sp.zn. 3 Co 255/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a**.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania v sume 136,43 Eur, k rukám ich advokáta JUDr. M. P. do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo 16. marca 2011 č.k. 16 C 381/2008-199, ktorým bol zamietnutý návrh žalobkyne na zaplatenie sumy 3 096,99 Eur s príslušenstvom, požadovanej od žalovaných 1/ a 2/ (ďalej len „žalovaní“) titulom nezaplatenia záverečnej splátky za cenu diela v zmysle zmluvy o dielo uzatvorenej medzi účastníkmi 23. mája 2006 a jej dodatku zo 16. februára 2007. Potvrdenie rozsudku prvostupňového súdu odôvodnil odvolací súd jeho vecnou správnosťou. Stotožnil sa s názorom v ňom vysloveným, že žalobkyňa ako zhotoviteľka diela, spočívajúceho vo výstavbe rodinného domu na kľúč, si nespĺnila všetky povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a dodatku, keď nevyhotovila celé oplatenie domu, nevyčistila

a nevypratala stavenisko. Tieto práce si museli dať žalovaní vyhotoviť na svoje náklady spolu s odstránením vád, ktoré boli na diele spôsobené žalobkyňou a ktoré neodstránila. Keďže tieto náklady presahovali žalobkyňou požadovanú istinu, predstavujúcu rozdiel medzi vyfakturovanou a zaplatenou cenou žalovanými, títo si požadovanú sumu započítali ako obranu proti žalobe a žalobu preto ako nedôvodnú súd zamietol. Odvolací súd zároveň zaviazal žalobkyňu na náhradu trov odvolacieho konania žalovaným v sume 128,58 Eur k rukám ich právneho zástupcu.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktorým žiadala napadnutý rozsudok spolu s rozsudkom prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. V mimoriadnom opravnom prostriedku podrobne opísala skutkový stav veci tak, ako ho uvádzala vo svojom návrhu, aj odvolaní. V dovolaní vytýkala odvolaciemu súdu, že dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, že nenariadil žalobkyňou navrhované znalecké dokazovanie a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci ohľadom povinnosti žalobkyne zhotoviť oplotenie rodinného domu pre žalovaných, vyvezenia stavebného odpadu a uplatnenia vád diela žalovanými, čím došlo k odňatiu možnosti dovolateľke konať pred súdom.

Žalovaní vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobkyne navrhli jej mimoriadny opravný prostriedok odmietnuť ako neprípustný a nedôvodný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpená (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je

prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné a nejedná sa ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosť byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Pokiaľ ide o námietku žalobkyne spochybňujúcu úplnosť zistenia skutkového stavu veci, či nesprávnosť skutkových zistení, treba uviesť, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.)

a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) vád. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže vykonávať dokazovanie (§ 213 O.s.p.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, v ktorej by mohol preskúmať akékoľvek rozhodnutie súdu druhého stupňa. Preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to ani v súvislosti s právnym posúdením veci, nemôže dovolací súd už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože na rozdiel od súdu prvého a druhého stupňa nemá možnosť podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní tieto dôkazy sám vykonávať, ako je zrejmé z obmedzeného rozsahu dokazovania v dovolacom konaní podľa ustanovenia § 243a ods. 2, in fine O.s.p. (arg. „dokazovanie však nevykonáva“).

K výhrade dovolateľky ohľadne nevykonania dokazovania v potrebnom rozsahu, keď súd nenariadil ňou navrhované znalecké dokazovanie, treba uviesť, že súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov konania a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi odňatie možnosti konať pred súdom (porovnaj R 37/1993), pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy účastníka konania. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí zdôvodnil, prečo zamietol návrh žalobkyne na vykonanie znaleckého dokazovania ohľadne určenia hodnoty vykonaných stavebných prác, poukazujúc na zásadu hospodárnosti konania a skutočnosť, že predmet konania sa netýkal tejto hodnoty, ktorú žalovaní ani nenamietali.

Na posledný dovolací dôvod žalobkyne, ktorý mal spočívať v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom, dovolací súd taktiež nemohol prihliadať, pretože uvedené skutočnosti by mohli byť len odôvodnením dovolania v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce tiež relevantným dovolacím dôvodom, no prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného hľadiska neskúmal), dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyne, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešní účastníci v dovolacom konaní podali návrh na uloženie povinnosti nahradiť im trovy tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.), preto im dovolací súd priznal náhradu spočívajúcu v odmene JUDr. M. P. za právnu službu, ktorú poskytol advokát žalovaným vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu žalobkyne dňa 3. septembra 2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil súd podľa § 10 ods. 1 vyhlášky za jeden úkon právnej služby v sume 121,17 Eur a keďže ide o zastupovanie dvoch osôb v zmysle § 13 ods. 2 vyhlášky, sa základná sadzba tarifnej odmeny znížila o 50% (1/2 zo 121,17 x 2), čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu [§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 7,63 x 2)] predstavuje spolu 136,43 Eur. Dovolací súd nepriznal žalovaným náhradu za požadovaný úkon právnej služby prevzatie a prípravu

zastúpenia, keďže žalovaní boli zastúpení advokátom JUDr. M. P. už pred súdmi nižších stupňov v predmetnej veci a tento zástupca bol náležite oboznámený s problematikou predmetného sporu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 .

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. apríla 2013

JUDr. Daniela Švecová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová